

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag om godkännande av beslutet av företrädarna för Europeiska unionens medlemsstaters regeringar, församlade i rådet, om privilegier och immunitet för Europeiska försvarsbyrån och dess anställda, samt förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i beslutet som hör till området för lagstiftningen och om tillämpning av rådets beslut om Europeiska försvarsbyrån

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att riksdagen godkänner beslutet av företrädarna för Europeiska unionens medlemsstaters regeringar, församlade i rådet, om privilegier och immunitet för Europeiska försvarsbyrån och dess anställda, utfärdat i Bryssel i november 2004, samt lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i beslutet som hör till området för lagstiftningen och om tillämpning av rådets beslut om Europeiska försvarsbyrån.

Beslutet av företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, omfattar bl.a. bestämmelser om byråns immunitet mot rättsliga förfaranden, skattefrihet för byrån, överföring av försvarsmateriel för byråns

tjänstebruk, privilegier och immunitet för byråns anställda samt om territoriellt tillämpningsområde. Europeiska försvarsbyråns verksamhetsområde omfattar utveckling av försvarskapacitet, forskning och anskaffning samt försvarsmateriel.

Beslutet träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att tio medlemsstater, samt den medlemsstat där byrån har sitt säte, har anmält till rådets generalsekretariat att de nationella förfarandena har slutförts. Den lag som ingår i propositionen avses träda i kraft vid en tidpunkt om vilken föreskrivs genom förordning av statsrådet samtidigt som beslutet träder i kraft.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	4
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	5
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	5
DETALJMOTIVERING	6
1 BESLUTETS INNEHÅLL OCH FÖRHÅLLANDE TILL FINLANDS LAGSTIFTNING	6
2 LAGFÖRSLAG	13
3 IKRAFTTRÄDANDE	14
4 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE SAMT BEHANDLINGSORDNING ..	14
LAGFÖRSLAG	18
lag om sättande i kraft av de bestämmelser i beslutet av företrädarna för Europeiska unionens medlemsstaters regeringar, församlade i rådet, om privilegier och immunitet för Europeiska försvarsbyrån och dess anställda som hör till området för lagstiftningen samt om tillämpning av rådets beslut om Europeiska försvarsbyrån	18
BESLUTSTEXT	19

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

Europeiska försvarsbyrån (nedan kallad byrån) finns i Bryssel i Belgien och inledde sin verksamhet år 2004. Byrån inrättades för att bidra till genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, och framför allt den Europeiska säkerhets- och försvarspolitiken. Försvarsbyråns verksamhetsområde omfattar utveckling av försvarskapacitet, forskning och anskaffning samt försvarsmateriel.

Efter ikraftträdandet av fördraget om Europeiska unionen, dvs. Maastrichtfördraget (FördrS 103/1994) ansågs Europeiska unionens nya säkerhetspolitiska roll också förutsätta att man utvecklar den konkreta prestationsförmågan. Därför beslutade man i november 2003 att tillsätta en separat arbetsgrupp för att bereda inrättandet av en försvarsbyrå i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådet i Thessaloniki.

Europeiska unionens råd antog den 12 juli 2004 gemensam åtgärd 2004/551/Gusp om inrättande av en europeisk försvarsbyrå med stöd av artikel 14 i fördraget om Europeiska unionen. I artikel 26 i den gemensamma åtgärden konstateras det att byråns privilegier och immunitet ska fastställas i ett avtal mellan de deltagande medlemsstaterna.

Sedan fördraget om Europeiska unionen och fördraget om ändring av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, dvs. Lissabonfördraget (nedan Lissabonfördraget) trädde i kraft den 1 december 2009 omfattar fördraget om Europeiska unionen inte längre bestämmelser om en gemensam ståndpunkt eller gemensam åtgärd, utan de ersätts av rådets beslut. Enligt artikel 45.2 i fördraget om Europeiska unionen ska rådet med kvalificerad majoritet anta ett beslut om stadgan för Europeiska försvarsbyrån, dess säte samt regler för dess verksamhet. I enlighet med detta antogs den 12 juli 2011 rådets beslut 2011/411/Gusp om Europeiska försvarsbyråns stadga, säte och verksamhetsregler och om upphävande av gemensam åtgärd 2004/551/Gusp. I artikel 6 i rådets beslut bestäms det om skyldighet för medlemsstaterna att se till att byrån har den mest vittgående

rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt deras nationella lagstiftning. Artikel 6 motsvarar artikel 6 i den gemensamma åtgärden. I artikel 25 i rådets beslut konstateras det med avvikelse från den tidigare, gemensamma åtgärden att bestämmelser om byråns privilegier och immunitet fastställs i protokoll (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier (nedan privilegieprotokollet), som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Enligt artikel 25 fastställs emellertid fortfarande privilegierna och immuniteten för verkställande direktörens och byråns anställda i beslutet av representanterna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet. Artikel 25 i rådets beslut inverkar inte på beslutet av representanterna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, till den del som det beslutet gäller privilegier och immunitet för byråns anställda. Eftersom representanternas beslut är ett internationellt åtagande bör det därför fortfarande särskilt godkännas och sättas i kraft nationellt. Om det beslut av företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, som nu ska sättas i kraft och som fattades den 10 november 2004, används nedan benämningen ”privilegiebeslutet” eller ”beslutet” om inget annat framgår av kontexten.

Byrån arbetar under rådets myndighet inom ramen för Europeiska unionens gemensamma institutionella ram, och stöder den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken samt den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken utan att det begränsar ansvarsområdena för EU:s institutioner och rådets organ. Byrån har till uppgift att stödja rådet och medlemsstaterna i deras strävan att ge Europa bättre försvarskapacitet på området krishantering samt att genomföra den nuvarande och framtida europeiska säkerhets- och försvarspolitiken. Byrån skapar därmed ramar för samarbete mellan medlemsstaterna på ett noggrant avgränsat specialområde. Byrån ska vara öppen för alla medlemsstater som önskar delta i dess verksamhet. Deltagandet i byråns verksamhet är frivilligt. I byrån ingår samtliga Europeiska unionens medlemsstater

utom Danmark. Finland har varit aktivt med i verksamheten sedan byrån inrättades. Byrån har ca 110 anställda, varav tre till sex från Finland.

Före Lissabonfördragets ikraftträdande kunde inte privilegieprotokollet tillämpas på kontor och byråer som inrättats med stöd av EU-fördraget, eftersom privilegieprotokollet endast gällde Europeiska gemenskapens privilegier och immunitet. Därmed tillämpades det endast på organ som inrättats genom gemenskapsförfattningar. Genom Lissabonfördraget avskaffades den s.k. pelarstrukturen och Europeiska unionen, som nu har status som juridisk person, grundar sig på två fördrag med samma rättsliga verkan. Samtidigt har också privilegieprotokollet ändrats så att det gäller Europeiska unionens privilegier och immunitet. I praktiken har protokollet förutom på EU:s institutioner automatiskt också tillämpats på alla nya organ som unionen har inrättat.

Vid bedömningen av huruvida privilegieprotokollet ska tillämpas bör man emellertid alltid göra en åtskillnad mellan protokollets tillämplighet på själva unionsorganet och protokollets tillämplighet på organets personal. Privilegieprotokollet har tillämpats på sådana tjänstemän och sådan annan personal vid kontoren och byråerna som omfattas av unionens tjänsteföreskrifter. Europeiska unionens tjänsteföreskrifter har inte tillämpats på sådana av unionen inrättade organ där omkostnaderna och personalens löner, inklusive pensionerna, helt finansieras av medlemsstaterna. I sådana fall har rådet varit tvunget att utarbeta nya tjänsteföreskrifter, som inbegriper regler för privilegier och immunitet, som ska ratificeras i samtliga medlemsstater. Eftersom byråns omkostnader inte finansieras med medel ur unionsbudgeten utan ur de bidrag som de medlemsstater som deltar i verksamheten betalar, ska inte heller byråns personal omfattas av unionens tjänsteföreskrifter och därmed inte heller av privilegieprotokollet.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

I propositionen begärs riksdagens godkännande av beslutet av företrädarna för Europe-

iska unionens medlemsstaters regeringar, församlade i rådet. Eftersom man sedan ikraftträdandet av Lissabonfördraget har utgått ifrån att privilegieprotokollet också ska tillämpas på försvarsbyrån, ska privilegiebeslutet i praktiken endast tillämpas till den del som gäller privilegier och immunitet för försvarsbyråns anställda.

Beslutet omfattar sådana privilegier och immunitet som i allmänhet medges internationella organ och organisationer samt deras anställda som endast gäller tjänstemän vid byrån och som behövs för tjänsteuppdraget. I egenskap av internationellt organ som samlar, lagrar och analyserar information har byrån inga självständiga operativa befogenheter i medlemsländerna. Därför kanaliseras ansvaret i praktiken alltid till tjänstemännen i de deltagande medlemsstaterna. Privilegierna och immuniteten medges i byråns intresse och inte som en förmån för de berörda personerna själva.

I beslutet fastställs de sedvanliga privilegierna och immuniteterna för byrån och dess personal. Dessa omfattar bl.a. immunitet mot rättsliga förfaranden, immunitet mot genomsökning, beslag, rekvisition, konfiskation och andra slag av tvångsåtgärder, arkivens okränkbarhet, befrielse från vissa skatter samt lättnader och immunitet för kommunikation. Inkomstbeskattningen för byråns anställda i fråga om löner och arvoden som byrån betalar ska ordnas så att de är skyldiga att betala skatt till byrån. De personer som betalar skatt till byrån befrias från skyldigheten att betala inkomstskatt i medlemsstaterna.

Propositionen innehåller också ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i beslutet som hör till området för lagstiftningen och om tillämpning av beslutet. Avsikten är också att genom lagen om ikraftsättande fullgöra skyldigheten enligt rådets beslut 2011/411/Gusp att se till att byrån har den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt deras nationella lagstiftning. Byrån ska få förvärva och avyttra lös och fast egendom samt vara part i rättsliga förfaranden. Enligt förslaget får byrån dessutom ingå avtal med såväl privata som offentliga samfund och organisationer.

3 Propositionens konsekvenser

Enligt privilegiebeslutet är byråns tillgångar, inkomster och övrig egendom som hänförs till byråns officiella funktioner befriade från alla direkta skatter. Inköp eller förvärv som görs av byrån är i regel befriade från alla indirekta skatter som ingår i deras pris. Konsekvenserna av beslutet för den offentliga ekonomin är främst en förlust av skatteinkomster, som bedöms vara ringa för Finlands del.

Byråns personal ska bestå av anställda i arbetsavtalsförhållande och tjänstemän som rekryterats på bredaste möjliga geografiska bas bland kandidater från samtliga deltagande medlemsstater, och från EU-institutionerna. Finland erbjuder samma rätt som unionens övriga medlemsländer att placera sina medborgare i byråns tjänst.

4 Beredningen av propositionen

Privilegiebeslutet bereddes från och med juli 2004 i Europeiska unionens råd i arbetsgruppen med råd för yttre förbindelser. Statsrådets allmänna sammanträde beviljade den 4

november 2004, efter föredragning från försvarsministeriet, befogenheterna för undertecknande av beslutet. Dokumentet undertecknades den 10 november 2004 i samband med medlemsstaternas ständiga representanters kommittés (II) möte. Finland undertecknade beslutet tillsammans med de övriga dåvarande medlemsstaterna. I Finland bereddes ärendet som ett samarbete mellan försvarsministeriet och utrikesministeriet.

Regeringspropositionen har beretts vid försvarsministeriet. Utlåtanden om propositionen har begärts av statsrådets kansli, utrikesministeriet, justitieministeriet, inrikesministeriet, finansministeriet, kommunikationsministeriet, arbets- och näringsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Tullstyrelsen, Skattestyrelsen och Huvudstaben. Statsrådets kansli, utrikesministeriet, justitieministeriet, inrikesministeriet, finansministeriet, kommunikationsministeriet, Tullstyrelsen, Skattestyrelsen och Huvudstaben har lämnat in utlåtanden. Utlåtandena har beaktats i behövlig utsträckning vid beredningen av den slutliga propositionen.

DETALJMOTIVERING

1 Beslutets innehåll och förhållande till Finlands lagstiftning

Eftersom privilegiebeslutet fattades år 2004 innan Lissabonfördraget hade trätt i kraft, gäller bestämmelserna om privilegier och immunitet i beslutet såväl byrån som dess anställda. Ovan i avsnittet målsättning och de viktigaste förslagen redogörs det för den gällande tillämpningen av beslutet endast på de anställda.

Ingress. I beslutets ingress hänvisas det till rådets gemensamma åtgärd 2004/551/Gusp om inrättande av Europeiska försvarsbyrån. I ingressen påpekas det att byrån och dess personal, enbart i byråns och Europeiska unionens intressen, bör tillerkännas de privilegier, den immunitet och de resurser som är nödvändiga för detta ändamål.

Artikel 1. *Immunitet mot rättsliga förfaranden och immunitet mot genomsökning, beslag, rekvisition, konfiskation eller andra slag av tvångsåtgärder.* Enligt artikel 1 åtnjuter byrån och dess egendom immunitet mot varje form av rättsliga förfaranden. Immuniteten är oberoende av var och i vems besittning egendomen befinner sig. Byråns egendom åtnjuter också immunitet mot genomsökning, beslag, rekvisition, konfiskation och expropriation och varje annan form av ingrepp oberoende av vilken rättslig grund som åberopas för åtgärden.

Privilegierna och immuniteten enligt artikeln motsvarar de privilegier och den immunitet som i allmänhet beviljas internationella organisationer. De avviker dock från gällande finsk lagstiftning på flera punkter.

Immunitet mot rättsliga förfaranden innebär att byrån och dess egendom befrias från all, främst civil- och förvaltningsrättslig, jurisdiktion i ett deltagande medlemsland. Befrielse från tvångsåtgärder i fråga om egendom gäller olika administrativa och processuella tvångsmedel och säkerhetsåtgärder. Om husrannsakan bestäms i 5 kap. i tvångsmedelslagen (450/1987). Bestämmelser om kvarstad finns i 7 kap. i rättegångsbalken (4/1734) och bestämmelser om beslag i brottmål i 3 och 4 kap. i tvångsmedelslagen. Bestämmelser om inlösen av fast egendom

och särskilda rättigheter finns i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977). I speciallagar finns dessutom bestämmelser om inlösen för något särskilt ändamål.

Bestämmelser om tvångsöverlåtelse av egendom och om vissa andra tvångsåtgärder mot egendom under undantagsförhållanden finns i beredskapslagen (1552/2011). Om förverkandepåföljd bestäms bl.a. i strafflagen (39/1889), lagen om verkställighet av böter (672/2002) och i tvångsmedelslagen. Bestämmelser om verkställighet av domar och beslut finns i utsökningsbalken (705/2007). Andra relevanta lagar är lagen om säkerställande av bevisning i tvistemål som gäller immateriella rättigheter (344/2000) och lagen om verkställighet i Europeiska unionen av frysningsbeslut av egendom eller bevismaterial (540/2005).

Ovan nämns de centralaste författningarna i fråga om vilka immunitet mot rättsliga förfaranden innebär undantag bl.a. från de bestämmelser som räknas upp ovan i detta stycke. Bestämmelser med motsvarande sakinnehåll ingår bl.a. i artikel 2 i protokollet om privilegier och immunitet för Europol (FördrS 85/1999). För bestämmelserna i det protokollet redogörs det närmare i det avsnitt som gäller behovet av riksdagens samtycke och lagstiftningsordningen.

Artikel 2. *Arkivens okränkbarhet.* Enligt artikeln är byråns arkiv okränkbara. Bestämmelsen om arkivens okränkbarhet avviker från finsk lagstiftning bl.a. i fråga om beslag och kvarstad och husrannsakan. Byråns arkiv är okränkbara oberoende av var de är placerade på medlemsstaternas territorier och vem som innehar dem. En bestämmelse med motsvarande innehåll ingår i artikel 3 i privilegieprotokollet för Europol.

Artikel 3. *Befrielse från skatt och avgifter.* Enligt artikeln är byrån, dess tillgångar, inkomster och övrig egendom som hänför sig till byråns officiella funktioner befriade från alla direkta skatter. Medlemsstaternas regeringar ska alltid när det är möjligt vidta motiverade åtgärder för att gottgöra eller återbetala indirekta skatter och försäljningsskatter som ingår i priset på lös eller fast egendom

och på tjänster när byrån göra betydande anskaffningar för tjänstebruk för sin verksamhet och sina uppgifter och det i priset på dessa anskaffningar ingår dylika skatter. Tillämpningen av dessa bestämmelser ska dock inte få leda till att konkurrensens snedvrids i gemenskapen. Den skattefrihet som avses i artikeln gäller endast byrån, inte dess personal. I beslutet ingår inga bestämmelser om befrielse från mervärdesskatt för byråns ledning eller personal.

Befrielsen från skatter gäller inte skatter som de facto endast utgör vederlag för allmännyttiga tjänster som tillhandahålls till fasta priser och som kan specificeras och fastställas exakt.

Enligt 81 § 1 mom. och 121 § 3 mom. i grundlagen utfärdas bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten genom lag. Bestämmelserna i artikeln avviker från gällande lagstiftning om indirekta skatter. Inom mervärdesbeskattningen jämföras byrån för närvarande med internationella organisationer. Byrån är inte inrättad av Europeiska unionen, och dess verksamhet finansieras inte med medel ur unionens budget. Byrån har inrättats av Europeiska unionens medlemsstater och dess verksamhet finansieras genom avgifter som medlemsstaterna betalar. På grund av byråns ställning har inte privilegieprotokollet tillämpats på byrån. I det beslut som gäller byrån finns emellertid innehållet i ovan nämnda privilegieprotokoll till stora drag återgivet. Lissabonfördraget kan påverka byråns ställning, och det är möjligt att byråns privilegier och immuniteter senare kommer att fastställas med utgångspunkt i privilegieprotokollet.

Bestämmelser om skattefrihet för internationella organisationer finns i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (*mervärdesskattedirektivet*) och i mervärdesskattelagen (1501/1993). Enligt artikel 151.1 b i mervärdesskattedirektivet ska medlemsstaterna undanta från skatteplikt leverans av varor och tillhandahållande av tjänster till internationella organisationer vilka är erkända som sådana av myndigheterna i värdmedlemsstaten, och till medlemmar av sådana organ, inom de gränser och på de villkor som fastställs genom de internationella konventionerna om upprättandet av

dessa organ eller genom avtalen om deras säte. Dessutom ska medlemsstaterna enligt artikel 143.1 g i mervärdesskattedirektivet undanta från skatteplikt import av varor som görs av internationella organisationer vilka är erkända som sådana av de offentliga myndigheterna i värdmedlemsstaten, och import som görs av medlemmar i sådana organ, inom de gränser och på de villkor som fastställs genom de internationella konventionerna om inrättande av dessa organ eller genom avtalen om deras säte. Enligt 72 d § 2 mom. i mervärdesskattelagen betalas inte heller skatt på försäljning av varor och tjänster till i andra medlemsstater belägna internationella organisationer och deras personal, under de förutsättningar och med de begränsningar som har fastställts i avtalet om grundande av organisationen eller i avtalet om organisationens huvudkvarter. En förutsättning för skattefriheten är att placeringsstaten har erkänt organisationen som en internationell organisation. I regel fastställs de undantag i fråga om byrån som avses i artikel 3 och 4 och tillämpningsområdet för undantagen utifrån de grundfördrag som gäller byrån samt utifrån avtalet mellan byrån och Belgien om byråns säte. Å andra sidan nämns byrån uttryckligen i Lissabonfördraget. Medlemsstaterna har prövningsrätt i fråga om tillämpningen av artikel 3.2 och artikel 4. Enligt artikel 3.3 får inköp med befrielse från skatt endast avyttras på villkor som har avtalats med den medlemsstat som har beviljat befrielsen. De privilegier och den immuniteten i beslutet som gäller mervärdesskatt är inte mer omfattande än de privilegier och den immunitet som i allmänhet beviljas internationella organisationer. I artikel 4 i privilegieprotokollet för Europol finns bestämmelser av motsvarande slag.

I Skatteförvaltningens publikation av den 2 februari 2011, Försäljning till diplomater, internationella organisationer, organ inom Europeiska unionen samt försvarsmakterna i stater som är medlemmar i Atlantpakten informeras det om hur rätten till befrielse från skatt ska intygas.

Punktskatten har harmoniserats i Europeiska unionen genom rådets direktiv 2008/118/EG (*punktskattedirektivet*), som i Finland har genomförts genom punktskatte-

lagen (182/2010). Dessutom finns bestämmelser om punktskatt i de produktspecifika punktskattelagar som räknas upp exempelvis i förordningen om tidpunkten för ikraftträdandet i fråga om vissa till fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen anknutna lagar angående beskattning, tullar och utrikeshandel samt tullverket (1542/1994). Till produkter som omfattas av den harmoniserade punktbeskattningen hör alkohol, alkohol drycker, tobaksprodukter, flytande bränslen, vissa energiprodukter samt el.

I fråga om punktskatten kan byrån liksom i fråga om mervärdesskatten jämföras med internationella organisationer. Bestämmelserna om punktskatt överensstämmer i huvudsak med bestämmelserna om mervärdesskatt. Med stöd av artikel 12.1 b i punktskattedirektivet ska punktskattepliktiga varor undantas från betalning av punktskatt, om de är avsedda att användas av internationella organisationer som är erkända som sådana av myndigheterna i värdmedlemsstaten, samt av medlemmar i sådana organisationer, inom de gränser och på de villkor som fastställts genom de internationella konventionerna om upprättandet av dessa organisationer eller genom avtal om deras säte. Enligt artikel 12.1 e ska varorna undantas från punktskatt också om de är avsedda för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt. 18 § i punktskattelagen innehåller motsvarande bestämmelser samt bestämmelser om förfarandena för övervakning av hur skattefriheten ska förverkligas. För skattefria ändamål kan punktskattepliktiga produkter säljas skattefritt från ett skatteupplag. Produkterna ska under transporten åtföljas av vederbörlig dokumentation.

Artikel 4. Överföring av försvarsmateriel för byråns tjänstebruk. Enligt artikeln är byrån befriad från avgifter och kostnader som medlemsstaterna fastställer, med undantag av administrativa avgifter, när försvarsmateriel överförs mellan medlemsstaterna för att användas i byråns tjänst för dess verksamhet och uppgifter.

Enligt 1 § i lagen om export av försvarsmateriel (282/2012, nedan "exportlagen") före-

skrivs i exportlagen om övervakning av export, överföring, förmedling och transitering av försvarsmateriel och om övervakningsförfarandet. I 4 § i exportlagen föreskrivs att vid övervakningen av försvarsmateriel iaktas dessutom vad som särskilt föreskrivs om detta eller bestäms i internationella avtal som är förpliktande för Finland. Enligt 3 § i exportlagen avses med försvarsmateriel produkter som omfattas av Europeiska unionens gemensamma militära förteckning och som enligt sina egenskaper har delats in i 22 produktklasser och är särskilt utformade för militär användning samt för dessa utformade komponenter, tilläggsanordningar, tillbehör, utrustning och system. Med försvarsmateriel avses också know-how och tillverkningsrätt som sammanhänger med tillverkning av försvarsmateriel.

Enligt 1 § i lagen om kontroll av export av produkter med dubbel användning (562/1996) ska på begränsning av export, förmedling, transitering och överföring av produkter med dubbel användning (exportkontroll) tillämpas den lagen, om inte något annat följer av någon annan lag eller av rådets förordning (EG) nr 428/2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden (omarbetning) eller rådets gemensamma åtgärd (2000/401/GUSP) om kontroll av tekniskt bistånd som står i samband med viss slags militär slutanvändning.

Med produkter med dubbel användning avses enligt 2 § i nämnda lag produkter, teknologi, tjänster och andra nyttigheter som vid sidan av sin normal civila användning eller tillämpning kan användas i syfte att utveckla eller tillverka massförstörelsevapen eller robotsystem för framförande av sådana till ett mål eller i syfte att främja den allmänna militära potentialen.

Enligt artikel 4.2 i privilegiebeslutet ska byrån vara befriad från betalningar och avgifter som åläggs av medlemsstater, med undantag för administrationsavgifter, när försvarsmateriel för byråns tjänstebruk för att fullgöra dess uppdrag, funktioner och uppgifter överförs mellan medlemsstaterna. Enligt 36 § i exportlagen ska en avgift tas ut för tillståndsbeslut, certifikat jämte eventuell säker-

hetsutredning som gäller sammanslutning samt för registrering enligt exportlagen, och bestämmelser om avgifternas storlek finns i lagen om grunderna för betalning till staten (150/1992). De avgifter som avses i exportlagen är därmed administrationsavgifter som byrån är skyldig att betala. Överföringar enligt artikel 4 har inte gjorts i praktiken. Med stöd av 2 § i utrikesministeriets förordning om avgifter för utrikesförvaltningens prestationer (1353/2011) är exporttillstånd i fråga om produkter med dubbel användning avgiftsfria.

Enligt artikeln ska medlemsstaterna så långt möjligt och i enlighet med sina lagar och andra författningar försöka underlätta överföringar mellan medlemsstaterna av försvarsmateriel för byråns tjänstebruk för att fullgöra dess uppdrag, funktioner och uppgifter, utan att det påverkar deras skyldigheter enligt internationell rätt.

Artikel 5. Lättnader och immunitet för kommunikation. Byrån får kommunicera fritt för alla officiella ändamål, inbegripet rätten att använda koder. Den har också rätt att använda kurir och förseglade väskor med samma privilegier och samma immunitet som för diplomatiska kurirer och väskor.

De rättigheter som gäller kommunikationer kan i Finland härledas ur bestämmelserna i grundlagens 10 § 2 mom., som gäller brev- och telefonhemligheten samt hemligheten i fråga om andra förtroliga meddelanden, och ur den yttrandefrihet som avses i grundlagens 12 §, till vilken bl.a. hör rätten att framföra, sprida och ta emot meddelanden utan att någon i förväg hindrar detta. Bestämmelser om begränsningar i fråga om bildprogram som är nödvändiga för att skydda barn kan utfärdas genom lag. Enligt grundlagens 10 § 3 mom. kan genom lag bestämmas om sådana begränsningar i meddelandehemligheten som är nödvändiga vid utredning av brott som äventyrar individens eller samhällets säkerhet eller hemfriden, vid rättegång och säkerhetskontroll samt under frihetsberövande. Bestämmelserna i artikeln gäller utnyttjandet av dessa grundrättigheter.

I flera speciallagar finns bestämmelser om begränsning av yttrandefriheten eller konfidentialiteten vid kommunikation för något särskilt, i lag definierat syfte som uppfyller

de allmänna villkoren för begränsning av den grundläggande rättigheten eller överensstämmen med en specificerad lagreservation som framgår av en bestämmelse i grundlagen. Av denna orsak innehåller artikeln bestämmelser som avviker från gällande lagstiftning i Finland.

Det bör beaktas att det inte är möjligt att genomföra elektronisk kommunikation eller kommunikationstjänster i praktiken om inte den som tillhandahåller tjänsterna kan behandla identifieringsuppgifter bland annat för att dirigera meddelanden, för att utreda fel och för fakturering, eller behandla identifieringsuppgifter som visar den geografiska positionen för att förmedla meddelanden till adressaten. Redan det praktiska genomförandet av elektronisk kommunikation kräver därför behandling av identifieringsuppgifter i samband med meddelanden och därmed nödvändiga ingrepp i konfidentialiteten vid kommunikation. Skyddet för privatlivet hindrar inte en sådan användning av identifieringsuppgifter om det finns en lagstadgad grund för behandlingen av uppgifterna eller om den som behandlar uppgifterna har fått samtycke av den som uppgifterna gäller.

För att avvärja brott mot informationssäkerheten och hot mot informationssäkerheten krävs i praktiken olika åtgärder genom vilka man oundvikligen ingriper i skyddet av konfidentiella meddelanden och i integritetsskyddet. De nödvändiga åtgärder som krävs för omsorgen om informationssäkerheten kan genomföras genom uttryckliga bestämmelser på lagnivå. På så sätt kan man, för att säkerställa informationssäkerheten, på ett godtagbart sätt begränsa konfidentialiteten vid kommunikation. Konfidentialiteten vid kommunikation samt åsiktsfriheten har begränsats bl.a. i postlagen (415/2011), lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation (516/2004, tvångsmedelslagen, lagen om behandlingen av personer i förvar hos polisen (841/2006), lagen om yttrandefrihet i masskommunikation (460/2003), lagen om granskning av bildprogram (775/2000), lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998), lagen om åtgärder som hindrar spridning av barnpornografi (1068/2006), beredskapslagen och lagen om försvarstillstånd (1083/1991).

I 6 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation finns bestämmelser om skydd av meddelanden och identifieringsuppgifter. Med stöd av paragrafen får en abonnent och en användare skydda sina meddelanden och sina identifieringsuppgifter på det sätt han önskar genom att utnyttja till buds stående tekniska möjligheter, om inte annat bestäms i lag. Skyddet får inte störa utförandet eller användningen av nättjänster och kommunikationstjänster. Vissa skyddsmetoder är sådana att de kan medföra störningar exempelvis i brandmurens funktion i ett företag eller en sammanslutning.

Bestämmelserna i artikeln motsvarar bestämmelserna om diplomatiska kurirer och väskor i artikel 27 i Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser (FördrS 3-5/1970). Wienkonventionen har satts i kraft i Finland genom lag och förordning. De privilegier och den immunitet som avses i konventionen utsträcks nu till att också omfatta byrån. I artikel 6 i privilegieprotokollet för Europol ingår en bestämmelse om lätnader och immunitet för kommunikation av delvis motsvarande slag.

Artikel 6. Inresa, vistelse och utresa. Artikeln omfattar lätnader för inresa, vistelse och utresa som emellertid inte hindrar medlemsstaterna att kräva bevis över att personer som gör anspråk på den behandling som avses i artikeln tillhör byråns anställda. Bestämmelsen syftar till att säkerställa att byråns anställda fritt kan resa till den stat där byrån har sitt säte och att de anställda fritt kan resa inom unionens territorium.

Enligt 9 § 4 mom. i grundlagen regleras rätten för utlänningar att resa in i Finland och att vistas i landet genom lag. Bestämmelser om utlänningars inresa och utresa samt vistelse och arbete i Finland finns i utlänningslagen (301/2004). Enligt 11 § i utlänningslagen krävs det av en utlänning som kommer till Finland bl.a. att han eller hon har ett sådant giltigt resedokument som förutsätts och som berättigar till gränsövergång. Bestämmelser om laglig vistelse finns i 40 § i utlänningslagen. Särskilda bestämmelser om vistelse i fråga om medborgare i Europeiska unionen och därmed jämförbara personer finns i lagens 10 kap. Enligt 3 § 3 mom. i inrikesministeriets förordning om Migrations-

verkets avgiftsbelagda prestationer (1279/2011) uppbärs inte avgift för visum eller uppehållstillstånd om så har överenskommits i bilaterala avtal mellan staterna eller i andra internationella avtal. Bestämmelser om hindrande av inresa och avlägsnande ur landet finns i 9 kap. i utlänningslagen. Rätten att lämna landet är däremot en grundrättighet som var och en har enligt grundlagens 9 § 2 mom. och som endast kan begränsas genom bestämmelser i lag. Sådana bestämmelser finns bl.a. i tvångsmedelslagen. Artikeln förutsätter inte att utlänningslagen ändras.

Schengenreglerna syftar till att underlätta den fria rörligheten inom Europeiska unionens territorium. I praktiken innebär detta att gränskontrollerna vid de gemensamma gränserna, dvs. unionens inre gränser, har avskaffats. Schengenavtalet reglerar människors rörlighet över avtalsländernas gränser. Vid toppmötet i Amsterdam 1997 beslutade EU-länderna att införliva Schengensystemet inom Europeiska unionens ramar. Sedan dess har alla stater inom Europeiska unionen rätt att ansluta sig till Schengensamarbetet. Endast Storbritannien och Irland står utanför Schengenavtalen. Bulgarien, Rumänien och Cypern har inte ännu tillämpat avtalet fullt ut. Finland och de övriga nordiska länderna började tillämpa Schengenavtalen vid samma tidpunkt den 25 mars 2001. Monaco, San Marino och Vatikanen ligger innanför Schengenområdet och iakttar inte gränsformalitetserna, trots att de inte har undertecknat avtalet. Dessa länder har bilaterala avtal med sina grannländer som omfattas av Schengenavtalet.

Även om resedokument inte kontrolleras vid gränserna bör de som reser inom Schengenområdet bära med sig de resedokument som respektive Schengenland kräver. På begäran ska den resande kunna styrka sin identitet och sin nationalitet för myndigheterna. Dessutom förutsätter exempelvis flygsäkerhetsföreskrifterna att flygbolagen kontrollerar passagerarnas identitet.

Artikeln har relativt liten betydelse i dagens läge, med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, artikel 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och Schengenreglerna som underlättar inresan,

vistelsen och utresan för alla medborgare i Europeiska unionen. I artikel 7 i privilegieprotokollet för Europol finns en bestämmelse av motsvarande slag.

Artikel 7. Privilegier och immunitet för byråns anställda.

Artikeln gäller den personal vid byrån som är anställd enligt avtal. Enligt artikel 7.1 i rådets beslut 2011/411/Gusp är byråns chef unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik. Byråns styrelse består av en företrädare för varje deltagande medlemsstat, som får ingå åtaganden för sin regerings räkning, samt av kommissionens representant. Styrelsen är byråns beslutsfattande organ. Styrelsen ska agera inom de riktlinjer som rådet har utfärdat.

Styrelsen ska sammanträda på nivån för de deltagande medlemsstaternas försvarsministrar eller företrädare för dessa. Styrelsen utser den verkställande direktören och högst två ställföreträdare. Byråns personal, inklusive verkställande direktören, ska bestå av anställda i arbetsavtalsförhållande och tjänstemän som rekryterats på bredaste möjliga geografiska bas bland kandidater från samtliga deltagande medlemsstater och från EU-institutionerna. Byråns anställda består härmed av personal som rekryteras direkt av byrån med tidsbegränsade kontrakt och som utses bland medborgare från de deltagande medlemsstaterna; av nationella experter utstationerade av de deltagande medlemsstaterna för att antingen besätta tjänster inom byråns organisation eller för specifika uppgifter och projekt samt av unionstjänstemän som efter behov utstationeras till byrån för en bestämd tid och/eller för särskilda uppgifter eller projekt.

I artikeln ingår en bestämmelse om att anställda vid byrån åtnjuter immunitet mot varje slag av rättsligt förfarande i fråga om uttalanden och handlingar i tjänsten. Deras officiella handlingar och övriga officiella material är okränkbara. Begränsningar av invandring och formaliteter för registrering av utlänningar gäller inte byråns anställda, deras äkta makar och av dem försörjda familjemedlemmar. Anställda vid byrån är befriade från inkomstskatt i Finland i fråga om löner och tillägg som betalas av byrån.

I fråga om de anställdas immunitet mot rättsliga förfaranden samt okränkbarhet för deras dokument och handlingar och annat officiellt material hänvisas det till vad som sägs ovan i samband med artikel 1, och i fråga om invandring hänvisas det till vad som sägs ovan i samband med artikel 6. Immunitet mot rättsliga förfaranden innebär att byråns anställda och deras officiella material är befriade från civil-, straff- och förvaltningsrättslig jurisdiktion inom lagskipningen i Finland. Immuniteten är oberoende av var de anställda och deras officiella material befinner sig. Det officiella materialet åtnjuter också immunitet mot genomsökning, beslag och varje annan form av ingrepp oberoende av vilken rättslig grund som åberopas för åtgärden.

Anställda vid byrån är befriade från nationell inkomstskatt i fråga om de löner och tillägg som betalas av byrån. Beskattningen av de anställda ordnas så, att personer som anställs för minst ett år ska betala skatt till förmån för byrån på de löner och tillägg som betalas av byrån. För att undvika dubbel beskattning får medlemsstaterna inte ta ut skatt på dessa löner och arvoden. Skattefriheten gäller emellertid inte avgångsvederlag eller andra ersättningar som utbetalas till personer som tidigare har varit anställda vid byrån och till deras anhöriga. Skattefriheten gäller endast de löner och arvoden som byrån betalar till de anställda. De anställda är alltså skyldiga att betala skatt på eventuella andra inkomster. Vid bedömningen av skatterna för eventuella andra inkomster kan de finska myndigheterna beakta de löner och tillägg som byrån har betalat till personen i fråga. I beslutet tar man inte ställning till den skatterättsliga hemviststaten i fråga om anställda vid byrån. Den skatterättsliga hemviststaten fastställs utifrån de allmänna, internationella skatterättsliga reglerna. I artikel 8 i privilegieprotokollet för Europol finns bestämmelser av liknande slag.

Enligt 81 § 1 mom. och 121 § 3 mom. i grundlagen utfärdas bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten genom lag. Bestämmelser om skatt som ska betalas på lön och arvoden finns i inkomstskattelagen (1535/1992). Enligt lagens 1 § ska för förvärvsinkomst betalas skatt till staten, kommunen och församlingen. Bestämmelserna

om skattefrihet i artikeln avviker från gällande lagstiftning om direkta skatter men motsvarar de privilegier och den immunitet som i allmänhet beviljas anställda vid internationella organisationer. Också de övriga privilegierna och immuniteterna enligt artikeln motsvarar på samma sätt de privilegier och den immunitet som i allmänhet beviljas internationella organisationer. De avviker dock från gällande finsk lagstiftning på flera punkter.

Artikel 8. Undantag från immuniteten.

Undantag från immuniteten. Enligt artikeln ska immuniteten mot rättsliga förfaranden emellertid inte gälla krav på skadestånd till följd av trafikolycka. Bestämmelsen följer allmän praxis inom internationella organ och organisationer om att privilegier och immunitet inte åberopas vid trafikolycka, om det inte uttryckligen är fråga om något som har inträffat i direkt samband med tjänstgöringen. I artikel 9 i privilegieprotokollet för Europol finns en bestämmelse av motsvarande slag.

Artikel 9. Skatter. Medan det i artikel 7 i beslutet krävs att medlemsstaterna ska undanta byråns anställda från inkomstskatt bestäms det i artikel 9 att personer som anställts för minst ett år ska betala skatt till förmån för byrån. Skattskyldigheten gäller inte avgångsvederlag eller andra ersättningar eller bidrag som utbetalas till personer som tidigare varit anställda vid byrån enligt avtal och deras anhöriga. I artikel 10 i privilegieprotokollet för Europol finns en liknande bestämmelse.

Artikel 10. Skydd av de anställda. Enligt artikeln ska medlemsstaterna på begäran genomföra alla åtgärder som behövs för att säkerhet och skydd ska kunna garanteras. I polislagen (493/1995) bestäms det om polisens skyldighet att vidta åtgärder för att upprätthålla ordning och säkerhet. Bestämmelser om räddningsväsendet finns i räddningslagen (379/2011).

Bestämmelsen är av motsvarande slag som bestämmelsen i artikel 11 i privilegieprotokollet för Europol. Med åtgärder för att ge säkerhet och skydd avses främst de praktiska åtgärder som myndigheterna kan vidta inom ramen för respektive stats lagstiftning.

Artikel 11. Upphävande av immuniteten. I artikeln betonas det att privilegier och immunitet tillerkänns i byråns intresse och inte

som en förmån för de berörda personerna själva. Det åligger byrån och de anställda vid byrån att i alla andra hänseende iakttä medlemsstaternas lagar. Artikeln gäller i främsta hand upphävande av den immunitet som avses i artikel 7.1. Byråns chef och den berörda avtalsparten har rätt och skyldighet att upphäva immuniteten för byrån och dess personal enligt artikel 7, om immuniteten enligt avtalsparterna utgör ett hinder för att rättvisa skipas och om den kan upphävas utan att det skadar byråns intressen. Om byråns immunitet i ett enskilt fall har upphävts ska genomsökningar och beslag som beordras av avtalspartens rättsliga myndigheter verkställas i närvaro av byråns verkställande direktör eller en person som har utsetts av denne, i enlighet med gällande sekretessregler. Byrån ska alltid samarbeta med avtalsparternas behöriga myndigheter för att underlätta rättsskipningen och förhindra missbruk. Artikeln inbegriper förfaranden för upphävande av immuniteten. Bestämmelsen är av liknande slag som bestämmelsen om upphävande av immuniteten i artikel 12 i privilegieprotokollet för Europol.

I lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) föreskrivs det bl.a. om rätten att ta del av myndigheternas offentliga handlingar samt om tystnadsplikt för den som är verksam vid en myndighet, om handlingssekretess samt andra för skyddande av allmänna och enskilda intressen nödvändiga begränsningar av rätten att ta del av en handling. Bestämmelserna tillämpas också på genomsökning och beslag.

Artikel 12. Tvistlösning. Tvister om vägran att upphäva immuniteten ska behandlas av Europeiska unionens råd i syfte att finna en enhällig lösning. En liknande bestämmelse om avgörande av tvister ingår i artikel 13 i privilegieprotokollet för Europol, enligt vilken rådet i det fall att tvisterna inte löses enhälligt ska besluta om förfaranden enligt vilka de ska lösas.

Artikel 13. Bestämmelser för nationella experter som är utstationerade vid byrån. I fråga om denna artikel hänvisas det till vad som anförs ovan i motiveringarna till de artiklar som nämns denna artikel.

Enligt artikeln ska artikel 7.1 i beslutet tillämpas på nationella experter som är utsta-

tionerade vid byrån. Av detta kan man sluta sig till att befrielsen från att betala nationell inkomstskatt enligt artikel 7.2 inte ska tillämpas på nationella experter som är anställda vid byrån.

Artikel 14. Samarbete med medlemsstaternas myndigheter. I Finland samarbetar byrån i synnerhet med försvarsministeriet.

Artikel 15. Utvärdering. Hänvisningen i artikeln till fördraget om upprättande av en konstitution för Europa är inte längre aktuell, då fördraget inte träder i kraft eftersom dess ratificering misslyckades. Därför tas endast själva beslutets ikraftträdande som utgångspunkt för när utvärderingen enligt artikeln ska göras. Beslutet har inte ännu trätt i kraft. I detta sammanhang hänvisas det också till motiveringen till artikel 17.

Artikel 16. Territoriellt tillämpningsområde. I artikeln fastställs beslutets territoriella tillämpningsområde. Artikel 16 i beslutet beaktar gemenskapens medlemsstater som helhet. I enlighet med artikeln tillämpas beslutet i regel på moderlandet (enligt vad som anses höra till moderlandet i varje enskild medlemsstat). Därutöver kan varje medlemsstat ange vilka andra territorier beslutet ska tillämpas på. Bakgrunden till bestämmelsen torde i synnerhet vara behovet av att klarlägga situationer där en medlemsstat har utomeuropeiska territorier. Den territoriella tillämpningen av beslutet enligt artikeln påverkar också artiklarna 5, 7 och 10 i beslutet. Alternativt, eller som komplement, kunde en artikel med definitioner ha fogats till beslutet.

Artikel 17. Ikraftträdande. I artikeln bestäms det att beslutet träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att tio medlemsstater, samt den medlemsstat där byrån har sitt säte, har anmält till rådets generalsekretariat att de nationella förfarandena för genomförande av beslutet har slutförts. Beslutet tillämpas i ovan nämnda medlemsstater från och med den dag då det antas, utan att det påverkar tillämpningen av nationell lagstiftning.

Enligt artikeln träder beslutet i kraft för varje annan medlemsstat den första dagen i den andra månaden efter anmälan till rådets generalsekreterare om att de nationella förfaranden

som krävs för genomförandet av beslutet har slutförts.

Beslutet har inte ännu trätt i kraft, eftersom byråns värdland Belgien inte ännu har lämnat en anmälan om att dess nationella förfaranden har slutförts.

Artikel 18. Offentliggörande. I artikeln konstateras att detta beslut ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

2 Lagförslag

1 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse genom vilken de bestämmelser i privilegiebeslutet som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft på lagnivå. Vilka bestämmelser som hör till området för lagstiftningen klarläggs i detaljmotiveringen, medan det nedan i avsnittet om behovet av riksdagens samtycke redogörs närmare för själva bestämmelserna.

2 §. Enligt paragrafen bör Europeiska försvarsbyrån vara en juridisk person för att kunna full-göra sina uppgifter och uppnå sina mål och i Finland ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer. Byrån får enligt paragrafen förvärva och avyttra lös och fast egendom samt vara part i rättsliga förfaranden. Byrån får ingå avtal med såväl privata som offentliga samfund och organisationer. Genom paragrafen genomförs artikel 6 i rådets beslut 2011/411 Gusp, som gäller byråns status som juridisk person. I Finland bestäms det genom lag om status som juridisk person med tillhörande rättsförmåga och juridiska handlingsförmåga (GrUU 38/2000 rd).

3 §. I paragrafen ingår en sedvanlig ikraftträdandebestämmelse enligt vilken lagen träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet. Enligt grundlagsutskottets utlåtande GrUU 49/2001 rd har statsrådet i enlighet med 93 § 2 mom. i grundlagen behörighet i frågor som både till sitt innehåll och till sina konsekvenser kan jämföras med unionsfrågor. Förordning om ikraftträdande ska i sådana fall ges av statsrådet.

3 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet, samtidigt som beslutet träder i kraft för Finlands del. Beslutet träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att tio medlemsstater, samt den medlemsstat där byrån har sitt säte, har anmält till rådets generalsekretariat att de förfaranden som krävs för genomförandet av detta beslut i deras nationella rättsordningar har slutförts, för de medlemsstater som har gjort en sådan anmälan. Hittills har en sådan anmälan gjorts av Nederländerna, Bulgarien, Spanien, Italien, Österrike, Lettland, Litauen, Luxemburg, Rumänien, Sverige, Tyskland, Slovakien, Slovenien, Danmark, Tjeckien och Ungern.

Vid den tidpunkt då regeringens proposition överlämnas har byråns värdland Belgien inte ännu gjort den anmälan som avses ovan. Därmed träder beslutet i kraft internationellt först när Belgien har anmält till rådets generalsekretariat att de åtgärder som krävs för genomförandet av beslutet i dess rättsordning har slutförts. Om Finland anmäler slutförandet av de egna nationella förfarandena innan Belgien gör sin anmälan träder beslutet i kraft för Finlands del vid den tidpunkt då beslutet träder i kraft internationellt, dvs. den första dagen i den andra månaden efter det att Belgien gjorde sin anmälan. Om Belgien däremot anmäler slutförandet av sina nationella förfaranden innan Finland hinner göra en motsvarande anmälan träder beslutet i kraft för Finlands del den första dagen i den andra månaden efter det att Finland gjorde sin anmälan.

4 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

Beslutet om att inrätta byrån genomfördes genom att man antog rådets gemensamma åtgärd (2004/551/Gusp). I dess artikel 26 bestäms det att privilegier och immunitet som behövs för att fullgöra byråns uppgifter ska fastställas i ett avtal mellan de deltagande medlemsstaterna. När Lissabonfördraget trädde i kraft ersattes den gemensamma åtgärden av rådets beslut (2011/411 Gusp), som har motsvarande sakinhåll.

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen godkänner riksdagen fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets utlåtande GruU 38/2000 rd avses med området för lagstiftningen enligt grundlagen alla bestämmelser som till sin materiella karaktär omfattas av lagens område, oberoende av om de står i strid med eller harmonierar med bestämmelser som utfärdats genom lag i Finland. En bestämmelse i ett fördrag eller någon annan internationell förpliktelse ska anses höra till området för lagstiftningen, 1) om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, 2) om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen ska föreskrivas i lag, 3) om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter, 4) om det finns lagbestämmelser om den sak som bestämmelsen gäller eller 5) om det enligt rådande uppfattning i Finland ska lagstiftas om saken. Enligt dessa grunder hör en internationell förpliktelse till området för lagstiftningen oavsett om den strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland. (GrUU 11,12 och 45/2000 rd).

Grundlagsutskottet konstaterar i sitt utlåtande GrUU 38/2000 rd att bestämmelser om internationella organisationers och den internationella personalens immunitet och privilegier hör till området för lagstiftningen och kräver därmed riksdagens godkännande. Det beslut som nu läggs fram för godkännande i riksdagen omfattar flera sådana bestämmelser.

I sitt utlåtande GrUU 49/2001 rd konstaterar grundlagsutskottet att det beslut som företrädaerna för regeringarna i Europeiska gemenskapernas medlemsstater, församlade i rådet, har beslutat om de privilegier och den immunitet som ska beviljas Europeiska unionens institut för säkerhetsstudier och satellitcentrum samt deras organ och personal, har fattats med tanke på skötseln av Europeiska unionens uppgifter och anknyter direkt till de gemensamma åtgärderna för att införliva myndigheterna i Europeiska unionen.

Enligt utskottets mening gäller beslutet en fråga som både till sitt innehåll och sina konsekvenser kan jämföras med unionsfrågor. I

fråga om godkännande och ikraftsättande av ett beslut som fattats utanför Europeiska unionens institutionella struktur tillämpas i riksdagen 94 och 95 § i grundlagen. Det privilegiebeslut för Europeiska försvarsbyrån som nu behandlas motsvarar enligt regeringens uppfattning till sitt syfte det beslut som avses i grundlagsutskottets utlåtande.

Nedan i det som gäller artiklarna 1–3, 5–13 och 15 hänvisas det till grundlagsutskottets utlåtanden GrUU 11/2000 rd, GrUU 38/2000 rd och GrUU 49/2001 rd.

I artikel 1 i beslutet bestäms det om immunitet mot rättsliga förfaranden och immunitet mot genomsökning, beslag, rekvisition, konfiskation och andra slag av tvångsåtgärder. Immunitet mot rättsliga förfaranden innebär att byrån och dess egendom befrias från all, främst civil- och förvaltningsrättslig, jurisdiktion i ett deltagande medlemsland. Befrielse från tvångsåtgärder i fråga om egendom gäller olika administrativa och processuella tvångsmedel och säkerhetsåtgärder, som i Finland regleras genom lag. Bestämmelserna hör därför till området för lagstiftningen.

I artikel 2 bestäms det om arkivens okränkbarhet. Också dessa bestämmelser avviker från finsk lagstiftning bl.a. när det gäller beslag och husrannsakan, och hör till området för lagstiftningen.

Artikel 3 gäller befrielse från skatt och avgifter. Enligt 81 § 1 mom. och 121 § 3 mom. i grundlagen utfärdas bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten genom lag. Bestämmelsen hör till området för lagstiftningen.

I artikel 4 bestäms det att överföring av försvarsmateriel för byråns tjänstebruk är befriad från betalning och avgifter, med undantag för administrationsavgifter. Ett tillståndsbeslut, certifikat jämte eventuell säkerhetsutredning som gäller sammanslutning samt registrering enligt exportlagen samt exporttillstånd som nämns i 3 § 2 mom. i lagen om kontroll av export av produkter med dubbel användning är sådana prestationer som avses i lagen om grunderna för avgifter till staten. Bestämmelsen hör till området för lagstiftningen.

Artikel 5 gäller lättnader och immunitet för kommunikation. I 10 § 2 mom. i grundlagen föreskrivs det om okränkbarhet för brev- och

telefonhemligheten samt hemligheten i fråga om andra förtroliga meddelanden. I grundlagens 12 § 1 mom. bestäms det om yttrandefriheten, till vilken bl.a. hör rätten att framföra och sprida meddelanden utan att någon i förväg hindrar detta. Bestämmelserna i beslutet gäller därmed utnyttjandet av dessa grundläggande rättigheter, men avviker vad gäller bestämmelserna om inskränkningar i rättigheterna.

Artikel 6 gäller inresa, vistelse och utresa. Bestämmelsen har samband med 9 § 4 mom. i grundlagen, enligt vilken rätten för utlänningar att resa in i Finland och att vistas i landet regleras genom lag. Bestämmelsen hör till området för lagstiftningen.

Artikel 7 gäller privilegier och immunitet för byråns anställda. Immuniteten mot rättsliga förfaranden för byråns anställda för i tjänsten utförda handlingar inom respektive medlemsstats territorium innebär undantag från civil-, straff- och förvaltningsrättslig jurisdiktion inom lagskipningen i Finland. Den bestämmelse som gäller okränkbarheten i fråga om personalens dokument och handlingar och annat officiellt material är relevant i synnerhet med tanke på brevhemligheten enligt 10 § 2 mom. i grundlagen och yttrandefriheten enligt 12 § 1 mom. i grundlagen. I fråga om utlänningar finns bestämmelser om begränsningar av invandring och formaliteter för registrering av utlänningar som avser anställda vid byrån, deras äkta makar och av dem försörjda familjemedlemmar i utlänningslagen. Anställda vid byrån är befriade från nationell inkomstskatt i fråga om de löner och tillägg som betalas av byrån. Bestämmelser om skatt som ska betalas på lön och arvoden finns i inkomstskattelagen. Artikelns bestämmelser hör därmed till området för lagstiftningen.

Artikel 8 gäller undantag från immuniteten. I artikeln bestäms det att immuniteten mot rättsliga förfaranden inte ska omfatta skada som personer som definieras i artikeln har orsakat till följd av trafikbrott. Bestämmelsen begränsar tillämpningsområdet för de bestämmelser i artikel 7 som hör till området för lagstiftningen och hör därmed också den till området för lagstiftningen.

Medan det i artikel 7 i beslutet krävs att medlemsstaterna ska undanta byråns anställ-

da från inkomstskatt bestäms det i artikel 9 att personer som anställts för minst ett år ska betala skatt till förmån för byrån. Skattskyldigheten gäller inte avgångsvederlag eller andra ersättningar eller bidrag som utbetalas till personer som tidigare varit anställda vid byrån enligt avtal och deras anhöriga. Bestämmelsen hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 10 har de anställda vid byrån rätt till vissa offentliga tjänster som ger säkerhet och skydd. Eftersom artikeln rör vissa skyldigheter som de finska myndigheterna har och rättigheter som byråns anställda har, hör bestämmelsen till området för lagstiftningen.

Artikel 11 gäller upphävande av immuniteten. Artikeln omfattar en konstaterande bestämmelse om att det ålägger byrån och alla personer som åtnjuter privilegier och immunitet att iaktta medlemsstaternas lagar och förordningar. Privilegier och immunitet enligt beslutet utgör emellertid undantag från denna skyldighet. Eftersom undantagen gäller privilegier och immunitet som i Finland ska regleras genom lag, och eftersom upphävandet av immuniteten påverkar individens rättsliga ställning och eftersom den konfidentialitet vid genomsökning och beslag som avses i artikel 11.3 hör till tillämpningsområdet för lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, hör bestämmelsen till området för lagstiftningen.

Artikel 12 gäller tvistlösning och är tvingande och bindande till sin natur. I artikeln hänvisas det uttryckligen till artikel 7.1, som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Eftersom det vid skiljeförfarandet på ett för Finland bindande sätt kan bli fastställt hur en viss bestämmelse i beslutet som hör till området för lagstiftningen ska tolkas, ska bestämmelsen om tvistlösning anses höra till området för lagstiftningen. Till denna del kan det hänvisas till grundlagsutskottets utlåtande GrUU 31/2001 rd.

Artikel 13 i beslutet gäller nationella experter som är utstationerade vid byrån. Till denna del kan det hänvisas till vad som anförs ovan i motiveringen till artiklarna 6, 7.1, 8, 11 och 12 som nämns i denna artikel. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Artikel 15 gäller utvärdering. Bestämmelserna i artikeln gör det möjligt att ändra bestämmelserna i beslutet och besluta att de ska upphävas. I grundlagens 94 § bestäms det om godkännande av internationella förpliktelser och uppsägning av dem. Bestämmelsen hör till området för lagstiftningen.

2 § i den blandade ikraftsättandelagen gäller status som juridisk person och rättskapacitet som ges byrån i Finland. I Finland bestäms det genom lag om status som juridisk person med tillhörande rättsförmåga och juridiska handlingsförmåga (GrUU 38/2000). Bestämmelser om byråns status som juridisk person finns i rådets beslut 2011/411/Gusp, där artiklarna 42 och 45 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) har använts som rättslig grund. Det är inte helt klart hur rådets beslut, som har sin rättsliga grund i EU-fördraget, kan vara direkt tillämpligt. I regeringens proposition med förslag om godkännande av Lissabonfördraget (RP 23/2008 rd, s. 332/II) konstateras följande: "Trots att bestämmelserna om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken placeras separat i EU-fördraget från bestämmelserna om övriga yttre åtgärder och inre politikområden, bildar EU-fördraget och EUF-fördraget en helhet där båda fördragen har samma rättsliga värde. I fråga om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken tillämpas dock särskilda regler och förfaranden och den behåller därmed sin markerat interparlamentariska karaktär, i synnerhet när det gäller institutionernas befogenheter, beslutsprocedurerna och de typer av rättsakter som står till förfogande. Gemenskapsbehandlingen av unionens verksamhet gäller således i praktiken i första hand polissamarbete och straffrättsligt samarbete, där man övergår till att följa gemenskapsrättens principer. Hit hör principerna om rättslig verkan för olika typer av rättsakter, inbegripet direkt rättsverkan." Med anledning av det som anförs ovan kan därför inte sådana beslut av rådet som grundar sig på EU-fördraget (med undantag för vissa beslut som direkt avser enskilda personer, exempelvis sanktionsbeslut) med säkerhet anses ha samma direkta rättsverkan som de beslut som har sin rättsliga grund i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Den gemensamma åtgärden i frå-

ga om byrån har inte särskilt satts i kraft nationellt i Finland, eller behandlats som ett fördrag på det sätt som avses 8 kap. i grundlagen. Med beaktande av det som sägs ovan dels om den direkta rättsverkan av en åtgärd som beslutats med stöd av EU-fördraget, dels om behovet att genom lag utfärda bestämmelser om status som juridisk person och om rättsförmåga, bör artikel 6 i rådets beslut 2011/411/Gusp enligt regeringens uppfattning sättas i kraft genom lag.

I beslutet ingår inga bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. i grundlagen. Enligt regeringens uppfattning kan beslutet därför godkännas i riksdagen med enkel majoritet, och förslaget till lag om sättande i kraft

av beslutet kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås

att riksdagen ska godkänna det beslut som företrädarna för Europeiska unionens medlemsstaters regeringar, församlade i rådet, fattade i Bryssel den 10 november 2004 om privilegier och immunitet för Europeiska försvarsbyrån och dess anställda.

Eftersom beslutet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, förläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser i beslutet av företrädarna för Europeiska unionens medlemsstaters regeringar, församlade i rådet, om privilegier och immunitet för Europeiska försvarsbyrån och dess anställda som hör till området för lagstiftningen samt om tillämpning av rådets beslut om Europeiska försvarsbyrån

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i beslutet av företrädarna för Europeiska unionens medlemsstaters regeringar, församlade i rådet, om privilegier och immunitet för Europeiska försvarsbyrån och dess anställda, utfärdat i Bryssel den 10 november 2004, gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

Europeiska försvarsbyrån bör i enlighet med rådets beslut 2011/411/Gusp om Europeiska försvarsbyråns stadga, säte och verksamhetsregler och om upphävande av gemensam åtgärd 2004/551/Gusp vara en ju-

ridisk person för att kunna fullgöra sina uppgifter och uppnå sina mål och i Finland ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer.

Byrån får bland annat förvärva och avyttra lös och fast egendom samt vara part i rättsliga förfaranden. Byrån får ingå avtal med såväl privata som offentliga samfund och organisationer.

3 §

Om sättande i kraft av övriga bestämmelser i beslutet och om denna lags ikraftträdande bestäms genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 2012

Statsministerns ställföreträdare, finansminister

JUTTA URPILAINEN

Försvarsminister *Carl Haglund*

Beslutstext

BESLUT AV FÖRETRÄDARNA FÖR
MEDLEMMSTATERNAS REGERINGAR,
FÖRSAMLADE I RÅDET
av den 10/11/2004

om privilegier och immunitet för Europeiska
försvarsbyrån och dess anställda

FÖRETRÄDARNA FÖR REGERINGARNA
I EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMS-
STATER

har beslutat följande av följande skäl:

1) Den 12 juli 2004 antog rådet gemensam
åtgärd 2004/551/Gusp om inrättande av en
europeisk försvarsbyrå, nedan "byrå".

2) För att denna byrå inom Europeiska uni-
onen skall kunna börja fungera bör byrån och
dess personal, enbart i byråns och Europeiska
unionens intressen, tillerkännas de privilegier,
den immunitet och de resurser som är nöd-
vändiga för detta ändamål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

*Immunitet mot rättsliga förfaranden och im-
munitet mot genomsökning, beslag, rekvisi-
tion, konfiskation eller andra slag av tvångs-
åtgärder*

Byråns lokaler och byggnader ska vara
okränkbara. De får inte genomsökas, beslag-
tas, konfiskeras eller exproprieras. Byråns
egendom och tillgångar får inte bli föremål
för några administrativa eller rättsliga tvångs-
åtgärder.

Artikel 2

Arkivens okränkbarhet

Byråns arkiv ska vara okränkbara.

DECISION OF THE REPRESENTATIVES
OF THE GOVERNMENTS OF THE
MEMBER STATES, MEETING WITHIN
THE COUNCIL,

OF 10/11/2004 ON THE PRIVILEGES
AND IMMUNITIES GRANTED TO THE
EUROPEAN DEFENCE AGENCY AND
TO ITS STAFF MEMBERS

The Representatives of the Governments of
the Member States of the European Union,
meeting within the Council,

Whereas:

(1) On 12 July 2004, the Council adopted
Joint Action 2004/551/CFSP on the estab-
lishment of the European Defence Agency 1
(hereafter referred to as "Agency").

(2) In order to allow the Agency to start
functioning, this Agency of the European
Union and its staff members should be grant-
ed, solely in the interest of the Agency and of
the European Union, the privileges, immuni-
ties and facilities necessary for this purpose,
Have decided as follows:

Article 1

*Immunity from legal process and immunity
from search, seizure, requisition, confisca-
tion or any other form of constraint*

The premises and buildings of the Agency
shall be inviolable. They shall be exempt
from search, requisition, confiscation or ex-
propriation. The property and assets of the
Agency shall not be subject to any adminis-
trative or legal measure of constraint.

Article 2

Inviolability of archives

The archives of the Agency shall be invio-
lable.

Artikel 3

Befrielse från skatt och avgifter

1. Byrån, dess tillgångar, inkomster och övrig egendom ska vara befriade från alla direkta skatter.

2. Medlemsstaternas regeringar ska i alla de fall där så är möjligt vidta lämpliga åtgärder för att efterskänka eller betala tillbaka summan av de indirekta skatter och avgifter som ingår i priset på fast eller lös egendom eller tjänster när byrån för tjänstebruk, för att fullgöra sina uppdrag, sina funktioner och uppgifter, gör betydande inköp i vilka denna typ av skatter och avgifter inkluderas i priset. Dessa bestämmelser får dock inte tillämpas på ett sådant sätt att konkurrensen inom gemenskapen snedvrids.

3. Inköp med befrielse från indirekta skatter och avgifter enligt punkt 2 får inte försälgas eller på annat sätt avyttras, utom på villkor som har avtalats med den medlemsstat som har beviljat befrielsen.

4. Ingen befrielse ska beviljas för sådana skatter och avgifter som utgör betalning av allmännyttiga tjänster.

Artikel 4

Överföring av försvarsmateriel för byråns tjänstebruk

I fråga om överföring mellan medlemsstaterna av försvarsmateriel för byråns tjänstebruk för att fullgöra dess uppdrag, funktioner och uppgifter

–ska byrån vara befriad från betalningar och avgifter som åläggs av medlemsstater, med undantag för administrationsavgifter,

–ska medlemsstaterna så långt möjligt och i enlighet med sina lagar och andra författningar söka underlätta sådana överföringar, utan att det påverkar deras skyldigheter enligt internationell rätt.

Article 3

Exemption from taxes and duties

1. The Agency, its assets, revenues and other property, shall be exempt from all direct taxes.

2. The governments of the Member States shall take, wherever possible, appropriate measures to remit or refund the amount of indirect taxes or sales taxes included in the price of movable or immovable property and of services, where the Agency makes, for its official use to fulfil its mission, functions and tasks, substantial purchases, the price of which includes taxes of this kind. These provisions shall not be applied, however, so as to have the effect of distorting competition within the Community.

3. Purchases exempt from indirect taxes or sales taxes pursuant to paragraph 2 shall not be sold or otherwise disposed of except under conditions agreed upon with the Member State that granted the exemption.

4. No exemption shall be granted in respect of taxes and duties which constitute charges for public utility services.

Article 4

Transfer of defence goods for the official use of the Agency

In respect of the transfer between Member States of defence goods intended for the official use of the Agency to fulfil its mission, functions and tasks

- the Agency shall be exempt from payments and charges imposed by Member States except administration fees,

- Member States shall endeavour to facilitate such transfer, to the extent possible and in accordance with their laws and regulations, without prejudice to their obligations arising from international law.

Artikel 5

Lättnader och immunitet för kommunikation

Medlemsstaterna ska tillåta byrån att inom deras territorier kommunicera fritt och utan tillstånd för alla officiella ändamål, och ska skydda byråns rätt härtill. Byrån ska ha rätt att använda koder och att sända och ta emot officiell korrespondens och andra officiella meddelanden genom kurir eller i förseglade väskor för vilka samma privilegier och samma immunitet ska gälla som för diplomatiska kurirer och väskor.

Article 5

Facilities and immunities in respect of communication

Member States shall allow the Agency to communicate freely within their territories and without a need for permission, for all official purposes, and shall protect its right to do so. The Agency shall have the right to use codes and to dispatch and receive official correspondence and other official communications by courier or in sealed bags which shall be subject to the same privileges and immunities as diplomatic couriers and bags.

Artikel 6

Inresa, vistelse och utresa

Medlemsstaterna ska vid behov underlätta inresa, vistelse och utresa å tjänstens vägnar för de personer som avses i artikel 7. Emellertid ska bevis företes för att fastställa att personer som gör anspråk på den behandling som avses i denna artikel tillhör de kategorier som beskrivs i artikel 7.

Article 6

Entry, stay and departure

Member States shall facilitate, if necessary, the entry, stay and departure of the persons referred to in Article 7 for purposes of official business. However, evidence must be given to establish that persons claiming the treatment provided for in this Article come within the classes described in Article 7.

Artikel 7

Privilegier och immunitet för byråns anställda

1. Inom varje medlemsstats territorium och oberoende av medborgarskap ska anställda vid byrån enligt avtal eller kontrakt åtnjuta följande immunitet:

a) Immunitet mot varje slag av rättsligt förfarande när det gäller i tjänsten gjorda, skriftliga eller muntliga uttalanden samt i tjänsten utförda handlingar; de ska åtnjuta denna immunitet även om deras anställning vid byrån har upphört,

b) Okränkbarhet för alla sina officiella handlingar och annat officiellt material.

c) De ska, tillsammans med sina äkta makar och av dem försörjda familjemedlemmar, vara undantagna från bestämmelser om begränsning av invandring och formaliteter för registrering av utlänningar.

2. Anställda vid byrån enligt avtal eller

Article 7

Privileges and immunities of staff members of the Agency

1. In the territory of each Member State and whatever their nationality, staff engaged under contract by the Agency shall enjoy the following immunities:

(a) immunity from legal proceedings of any kind in respect of words spoken or written, and of acts performed by them in the exercise of their official functions; they shall continue to enjoy this immunity even if they may have ceased to be staff members of the Agency;

(b) inviolability of all their official papers, documents and other official materials;

(c) together with their spouses and dependent members of their families, not be subject to immigration restrictions or to formalities for the registration of aliens.

2. Staff engaged under contract by the

kontrakt, vars löner och tillägg eller ersättningar enligt artikel 9 är belagda med en skatt till förmån för byrån, ska vara befriade från nationell inkomstskatt för löner och tillägg eller ersättningar som betalas av byrån. Sådana löner och tillägg eller ersättningar får dock beaktas vid bedömning av vilket belopp som ska betalas i skatt för inkomster från andra källor. Denna punkt gäller inte avgångsvederlag eller andra ersättningar eller bidrag som utbetalas till personer som tidigare har varit anställda vid byrån enligt avtal eller kontrakt och deras anhöriga.

Artikel 8

Undantag från immuniteten

Den immunitet som tillerkänns de personer som nämns i artikel 7 ska inte omfatta tredje mans krav på skadestånd till följd av trafikolycka, dödsfall eller personskada som har orsakats av dessa personer.

Artikel 9

Skatter

1. I enlighet med de villkor och med iakttagande av de förfaranden som föreskrivs i byråns tjänsteföreskrifter, ska anställda vid byrån enligt avtal eller kontrakt för minst ett år betala skatt till förmån för byrån på de löner och tillägg eller ersättningar som betalas av byrån.

2. Varje år ska medlemsstaterna underrättas om namn och adress på de personer som är anställda vid byrån enligt avtal eller kontrakt och som avses i denna artikel samt all annan personal som enligt ingångna avtal ska arbeta vid byrån. Byrån ska varje år ge varje anställd en redovisning över de totala brutto- och nettobeloppen på alla ersättningar som under det ifrågavarande året har utbetalats av byrån, med närmare uppgifter om betalningarna och deras art samt om innehållen källskatt.

3. Denna artikel gäller inte avgångsvederlag eller andra ersättningar eller bidrag som utbetalas till personer som tidigare har varit anställda vid byrån enligt avtal eller kontrakt och deras anhöriga.

Agency whose salaries and allowances are subject to tax for the benefit of the Agency pursuant to Article 9 shall be exempt from national income tax on salaries and allowances paid by the Agency. However, such salaries and allowances may be taken into account when assessing the amount of tax payable on income from other sources. This paragraph does not apply to severance grants or other indemnities or allowances paid to former staff engaged under contract by the Agency and their dependants.

Article 8

Exclusions from immunities

The immunity granted to persons mentioned in Article 7 shall not extend to civil action by a third party for damages arising from a traffic accident, death or personal injury caused by the said persons.

Article 9

Taxation

1. Subject to the conditions and following the procedures laid down in the Staff Regulations of the Agency, staff engaged under contract by the Agency employed for a minimum period of one year shall be subject to taxation for the benefit of the Agency on the salaries and allowances paid by the Agency.

2. Every year the names and addresses of staff engaged under contract by the Agency referred to in this Article and of any other person who has concluded a contract of employment with the said Agency shall be communicated to the Member States. The Agency shall issue each staff member with a yearly statement indicating the total gross and net amounts of any remuneration paid by the Agency for the year in question, including the details and nature of payments and amounts withheld at source.

3. This Article does not apply to severance grants and other indemnities or allowances paid to former staff engaged under contract by the Agency and their dependants.

Artikel 10

Skydd av de anställda

Medlemsstaterna ska – om byråns verkställande direktör begär det – vidta alla nödvändiga åtgärder för att de personer som avses i detta beslut och vilkas säkerhet är hotad till följd av tjänstgöringen vid byrån ska ges säkerhet och skydd.

Artikel 11

Upphävande av immuniteten

1. Privilegier och immunitet enligt detta beslut tillerkänns i byråns och Europeiska unionens intressen och inte som en förmån för de berörda personerna själva. Det åligger byrån och alla personer som åtnjuter sådana privilegier och sådan immunitet att i alla andra hänseenden iaktta medlemsstaternas lagar och förordningar.

2. På begäran av en behörig myndighet eller en rättslig myndighet i en medlemsstat ska byråns chef, och när det gäller nationella experter som utstationerats vid byrån av en medlemsstat, även den behöriga myndigheten i den medlemsstaten, vara skyldiga att upphäva immuniteten för byrån, dess verkställande direktör och annan personal enligt artikel 7, om immuniteten utgör ett hinder för att rättvisa skipas och om den kan upphävas utan att det skadar byråns intressen.

Om en tvist uppstår på grund av ett sådant upphävande och samråd med den behöriga myndigheten inte leder till en för båda parter tillfredsställande lösning, ska frågan avgöras i enlighet med artikel 12.

3. Om byråns immunitet har upphävts ska genomsökningar och beslag som beordras av medlemsstaternas rättsliga myndigheter verkställas i närvaro av antingen byråns verkställande direktör eller en person som har utsetts av denne, i enlighet med gällande sekretessregler.

4. Byrån ska alltid samarbeta med medlemsstaternas behöriga myndigheter för att underlätta rättskipningen och ska vidta åtgärder för att förhindra missbruk av de privilegier och den immunitet som tillerkänns enligt

Article 10

Protection of staff

The Member States shall, if so requested by the Chief Executive of the Agency, take all necessary steps to ensure the safety and protection of the persons referred to in this Decision whose security is threatened by the fact of their employment at the Agency.

Article 11

Waiver of immunities

1. The privileges and immunities granted under this Decision shall be extended in the interests of the Agency and the European Union, and not for the benefit of the persons concerned. It is the duty of the Agency and all persons enjoying such privileges and immunities to observe in all other respects the laws and regulations of the Member States.

2. Upon request by a competent authority or a judicial body in a Member State, the Head of the Agency, and in the case of national experts seconded to the Agency by Member States also the competent authority of that Member State, shall be required to waive the immunity enjoyed by the Agency, its Chief Executive and other staff members pursuant to Article 7, where such immunity would impede the course of justice and where he may do so without prejudice to the interests of the Agency.

If a dispute arises regarding such waiver and consultations with the competent authority or judicial body do not lead to a mutually satisfactory solution, the matter shall be settled in accordance with Article 12.

3. If the immunity of the Agency has been waived, any searches and seizures ordered by the Member States' judicial authorities shall be carried out in the presence of either the Chief Executive of the Agency or a person delegated by him, in compliance with the rules of confidentiality.

4. The Agency shall cooperate at all times with the competent authorities of the Member States in order to facilitate the smooth administration of justice and shall take action to prevent any abuse of the privileges and

detta beslut.

5. Om en behörig myndighet eller en rättslig myndighet i en medlemsstat anser att missbruk av ett privilegium eller immunitet enligt detta beslut har förekommit och lämnar in en begäran till byrån om upphävande av immuniteten, ska samråd ske mellan byrån och den behöriga myndigheten eller den rättsliga myndigheten för att avgöra om sådant missbruk verkligen har förekommit. Beslut om upphävande ska fattas enligt punkt 2. Om samrådet inte leder till ett för båda parter tillfredsställande resultat ska saken avgöras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.

Artikel 12

Twistlösning

Twister om vägran att upphäva immuniteten eller om missbruk av immuniteten för byrån eller för en person som på grund av sin tjänstställning åtnjuter immunitet enligt artikel 7.1 ska behandlas av rådet i syfte att finna en lösning.

Artikel 13

Bestämmelser för nationella experter som är utstationerade vid byrån

Bestämmelserna i artikel 6, artikel 7.1, artikel 8, artikel 11 och artikel 12 ska också tillämpas på nationella experter som är utstationerade vid byrån enligt artikel 11.3.2 i den gemensamma åtgärden om inrättande av byrån.

Artikel 14

Samarbete med medlemsstaternas myndigheter

Byrån ska vid tillämpningen av detta beslut samarbeta med medlemsstaternas behöriga myndigheter.

immunities granted under this Decision.

5. Should a competent authority or a judicial body in a Member State consider that an abuse of a privilege or immunity, conferred by this Decision, has occurred and submits a request to the Agency for waiving immunity, consultations shall take place between the Agency and the competent authority or judicial body to determine whether such abuse has occurred. The decision to waive shall be taken in accordance with paragraph 2. If consultations fail to achieve a result satisfactory to both parties, the matter shall be settled in accordance with the procedure laid down in Article 12.

Article 12

Settlement of disputes

Disputes concerning a refusal to waive immunity or concerning an abuse of immunity for the Agency or for a person who, by reason of his official position, enjoys immunity pursuant to Article 7(1) shall be examined by the Council with a view to reaching a settlement.

Article 13

Provisions applicable to national experts seconded to the Agency

The provisions of Article 6, Article 7(1), Article 8, Article 11 and Article 12 shall also be applicable to national experts seconded to the Agency pursuant to Article 11(3.2) of the Joint Action establishing the Agency.

Article 14

Cooperation with Member States' authorities

The Agency shall, for the purpose of applying this Decision, cooperate with the competent authorities of the Member States.

Artikel 15

Utvärdering

Inom två år efter ikraftträdandet av detta beslut, dock senast vid ikraftträdandet av fördraget om upprättande av en konstitution för Europa, ska företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, utvärdera och ändra bestämmelserna i detta beslut eller i förekommande fall besluta att de ska upphävas.

Artikel 16

Territoriellt tillämpningsområde

1. Detta beslut ska endast tillämpas på medlemsstaternas moderland.

2. Varje medlemsstat kan meddela generalsekreteraren för Europeiska unionens råd att detta beslut även ska tillämpas på andra territorier för vars internationella förbindelser staten är ansvarig.

Artikel 17

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att tio medlemsstater, samt den medlemsstat där byrån har sitt säte, har anmält till rådets generalsekretariat att de förfaranden som krävs för genomförandet av detta beslut i deras nationella rättsordningar har slutförts, för de medlemsstater som har gjort en sådan anmälan. Utan att det påverkar nationell lagstiftning ska detta beslut genomföras i de medlemsstaterna från och med den dag då det antas.

Detta beslut träder i kraft för varje annan medlemsstat den första dagen i den andra månaden efter anmälan till rådets generalsekretariat att de förfaranden som krävs för genomförandet av detta beslut i dess nationella rättsordning har slutförts.

Article 15

Evaluation

Within two years after the entry into force of this Decision or upon the entry into force of the Treaty establishing a Constitution for Europe, whichever is the earlier, the Representatives of the Governments of the Member States meeting within the Council shall evaluate and amend the provisions of this Decision or take a decision on its expiration, as appropriate.

Article 16

Territorial application

1. This Decision shall apply only to the metropolitan territory of the Member States.

2. Any Member State may notify the Secretary-General of the Council of the European Union that this Decision shall also apply to other territories for whose international relations it is responsible.

Article 17

Entry into force

This Decision shall enter into force on the first day of the second month after ten Member States, as well as the Member State hosting the Agency, have notified the General Secretariat of the Council that the procedures required for the implementation of this Decision in their national legal orders have been completed, in respect of those Member States having made such a notification. Without prejudice to national law, this Decision shall be implemented in those Member States as of the date of its adoption.

This Decision shall enter into force in respect of each other Member State on the first day of the second month after notification to the General Secretariat of the Council that the procedures required for its implementation in its national legal order have been completed.

Artikel 18

Offentliggörande

Detta beslut ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.
EUOT L 245, 17.7.2004, s. 17

Hecho en Bruselas, el diez de noviembre del dos mil cuatro.

V Bruselu dne desátého listopadu dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Bruxelles den tiende november to tusind og fire.

Geschehen zu Brüssel am zehnten November zweitausendundvier.

Kahe tuhande neljanda aasta novembrikuu kümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Brussels on the tenth day November in the year two thousand and four.

Fait à Bruxelles, le dix novembre deux mille quatre.

Fatto a Bruxelles, addì dieci novembre due-milaquattro.

Briselē, divi tūkstoši ceturajā gada desmitajā novembrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtą metų lapkričio dešimtą dieną Briuselyje.

Kelt Brüssszelben, a kétezer-negyedik év november havának tizedik napján.

Magħmul fi Brussel fl-ghaxar jum ta' Novembru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Brussel, de tiende november tweeduizendvier.

Sporządzono w Brukseli dnia dziesiątego lis-

Article 18

Publication

This Decision shall be published in the Official Journal of the European Union.
1 OJ L 245, 17.7.2004, p. 17.

Hecho en Bruselas, el diez de noviembre del dos mil cuatro.

V Bruselu dne desátého listopadu dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Bruxelles den tiende november to tusind og fire.

Geschehen zu Brüssel am zehnten November zweitausendundvier.

Kahe tuhande neljanda aasta novembrikuu kümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Brussels on the tenth day November in the year two thousand and four.

Fait à Bruxelles, le dix novembre deux mille quatre.

Fatto a Bruxelles, addì dieci novembre due-milaquattro.

Briselē, divi tūkstoši ceturajā gada desmitajā novembrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtą metų lapkričio dešimtą dieną Briuselyje.

Kelt Brüssszelben, a kétezer-negyedik év november havának tizedik napján.

Magħmul fi Brussel fl-ghaxar jum ta' Novembru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Brussel, de tiende november tweeduizendvier.

Sporządzono w Brukseli dnia dziesiątego lis-

topada roku dwutysięcznego czwartego.

Feito em Bruxelas, em dez de Novembro de dois mil e quatro.

V Bruseli desiateho novembra dvetisícštyri.

V Bruslju, desetega novembra leta dva tisoč štiri

Tehty Brysselissä kymmenentenä päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Bryssel den tionde november tjugohundrafyra.

topada roku dwutysięcznego czwartego.

Feito em Bruxelas, em dez de Novembro de dois mil e quatro.

V Bruseli desiateho novembra dvetisícštyri.

V Bruslju, desetega novembra leta dva tisoč štiri

Tehty Brysselissä kymmenentenä päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Bryssel den tionde november tjugohundrafyra.